

12 Απριλίου 1871 – Γέννησης Ιωάννου Μεταξά

Σαν σήμερα πριν 150 χρόνια γεννήθηκε στο Βαθύ της Ιθάκης ο Ιωάννης Μεταξάς. Στα χαρτιά του Ιωάννη Μεταξά που σήμερα είναι στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, όπως όλο το αρχείο του, βρέθηκε ένα κιτρινωμένο φύλλο χαρτί χειρόγραφο του πατέρα του, με τον τίτλο:

«Ο Γιάννος μου.

Εν Ιθάκη την σήμερον 12^η Απριλίου του έτους 1871, την 2αν της πρωίας ώραν, μετά τριήμερον κοιλοπόνεσιν της Ελένης μου, εγενήθη ο πριν της γεννήσεως ονοματισθείς υιός μου Γιάννος. Παρόντες εις τον τοκετόν ήσαν...και απαριθμεί διάφορα πρόσωπα και ανάμεσα σε αλλα τον γιατρό Αναστάσιο Καραβία. Εις τα δωμάτια της οικίας ευρίσκοντο διάφορα πρόσωπα πάσης τάξεως και κορίτζια. Έξωθεν της οικίας πλήθος ανθρώπων πάσης τάξεως και ηλικίας και φύλλου. Άμα εγεννήθη, η Ευδοκία, η Πραξιθέα και η Ελπνίκη τον ένδυσαν. Ο Θεός να τον πολυχρονίσει και να αποκαταστήσει καλόν χριστιανόν και τίμιον πολίτην. Μετά δύο ημέρας έξωθεν ήλθαν όργανα και τον εκαλορίζηκαν. Ήταν η άνοιξη του 1871.

Ο Γιαννάκης Μεταξάς, 4 ετών, με τους γονείς του.

Μητέρα του ήταν η Ελένη Τριγώνη κόρη του Κωνσταντίνου και της Ελένης Τριγώνη από το Αγρίνιο, μία δραστήρια και μυαλλωμένη γυναίκα που βαθειά επηρέασε τον Ιωάννη ενώ η πνευματικότητα και η ευαισθησία του ήταν στοιχεία που προήλθαν από τον πατέρα του Παναγή, γόνου παλαιάς οικογένειας του κλάδου των Μεταξάδων Αντζουλακάτων. Τα βαφτίσια του έγιναν στον Ιερό Ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου όπου έλαβε το όνομα Ιωάννης Μιχαήλ.

Το σπίτι αυτό που γεννήθηκε ήταν δημόσιο κτίριο για τα γραφεία και συγχρόνως την κατοικία του Επάρχου. Δύο χρόνια αργότερα ως ταμίας πλέον ο πατέρας του άλλαξαν κατοικία. Από το Βάθος του κόλπου όπου ήταν τα σπίτια μπορούσε να ατενίζει ο Ιωάννης το μεγάλο πέταλο της θάλασσας που ανοιγόταν μπροστά. Όμως βουνά έκλειναν την δύση. Ο μικρός Ιωάννης τακτικά μετά το σχολείο του, από το οποίο έφευγε τελευταίος, μέχρι να εξαντλήσει τις απορίες του, και όταν πια ο δάσκαλος έπρεπε να κλείσει το σχολείο, περπατούσε στους γύρω λόφους ίσως για να δει τι ήταν παραπέρα. Άριστος από τις πρώτες τάξεις, φιλομαθέστατος με κρίση, εξαιρετική ευφύια και διαύγεια πνεύματος όπως μαρτυρούν οι δάσκαλοι του.»

Κάποια φορά, όταν ήταν Πρωθυπουργός, τιμώντας τον οι συμπατριώτες του Ιθακίσιοι έστησαν μία αναμνηστική στήλη στο σημείο που κάποτε είχε γεννηθεί. Πέρασαν όμως τα χρόνια...

Εβδομήντα χρόνια αργότερα από την γέννηση του, πλήθος κόσμου, πάσης τάξεως, ηλικίας και φύλλου, συνώδευε τον Πρωθυπουργό της χώρας στην τελευταία του κατοικία, τον πρωτότοκο γιό του Επάρχου Ιθάκης. Η ευχή του πατέρα είχε πιάσει. Ο Θεός τον πολυχρόνησε και με πένθιμα εμβρατήρια συνόδευσαν τον κιλίβαντα του τίμιου πολίτη και καλού Χριστιανού χιλιάδες άνθρωποι στην τελευταία του κατοικία. Ήταν ο χειμώνας ο Ιανουάριος του 1941.

